

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorvm Dialogorum Libri
Qvatvor, Qvos Postremo Ipse Recognovit: Argvmenta
Singvlis Dialogis Praeposvit, Et Sententias Svbiecit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Abigail.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

tur. S. Tuam ne ego vocem audio. David fili
 hei mihi: e) tu æquum & bonum habes, qui mi
 hi bonum pro malo rependeris, id quod fatis ho
 die ostendisti, cum mihi (quem in tuam manum
 Jova concluderat) mortem non intuleris. Nam
 quotusquisque est, qui hostem suum nactus in
 demnem dimittat? Sed te, pro isto tuo hodierno
 in me facto, Jova condigno præmio remunerere
 tur. Ego quidem f) scio te Regem futurum
 & regnum in Israelitas obtenturum. Quare
 g) mihi per Jovam jura, te meam stirpem post
 meum interitum non esse excisurum, meive no
 minis memoriam de mea familia deleturum
 D. Juro.

SENTENTIA.

*Injusti calumniatoribus facillime credunt. In
 justum malum pro bono, justum contra bonum pro malo
 reddunt: & Deus utrosque tandem pro meritis
 remuneratur.*

ABIGAIL. 1 Reg. 25.

ARGUMENTVM.

Missi ad Nabalem famuli Davidis petenda
 cibaria, repudiantur ab eo. Quo audito,
 Nabalis uxor Abigail munera Davidi obviam
 ferre

- e) Qui oratione persuaderi non potuit, is re persua
 detur.
 f) Hinc Saulum perspicitur peccasse scientem.
 g) Impii pios, quos pro impiis habent, tamen reli
 giosos esse credunt, cum eos jurejurando obstrin
 gant. Alioqui eorum jurejurando non crederent.

ferre properat: & ei obviam facta eius in Nabalem iram pacat.

*Famuli Davidis, Nabal, Puer, Abigail,
David.*

David Isæi filius te, Nabal, tuaque omnia, plurima salute impertit. Is quia audivit, ut tonsuram ovium facias: misit nos ad te rogatum, ut (si cum tuis pastoribus non solum sine ullo maleficio, aut injuria, verum etiam cum magno beneficio sumus versati, ita ut eos ab omni jactura tutos præstiterimus, quam diu fuerunt in Carmelo: Cujus nobis rei tui famuli testes esse possunt) benigne nobis facias, hoc præsertim tam fausto die: & quæ commodè poteris, des cibaria ad ipsius Davidis, tui prope dicemus filii, ejusque comitum famem propellendam. *N.* Quis est iste David? quis est iste Isæi filius? isne est, ad quem hodie servi passim a dominis transfugiunt? *a)* Scilicet ego cibum, potionem meam, & quæ inætavi ad alendos meos tonsores, dem hominibus mihi prorsus ignotis? *F.* Aliunde nobis prospiciamus: nam hinc quidem nihil auferemus, ut eum affectum video. Redeamus ad Davidem. *P.* *b)* Meus dominus consulit sibi pessimæ. Eo narratum omnem rem heræ, ut caveat. Hera, nunc, si quando, tua est opus prudentia. *A.* Nunt quod malum recens ortum est? *P.* Et quidem maxi-

a) Stulti ignotis benefacere nolunt.

b) Famuli sunt interdum heris sapientiores.

maximum. Missi a Davide nuncii e desertis ad dignum
herum nostrum, ut aliquid hinc per humanitatem nomin
auferrent, repudiati ab eo sunt: & tamen illo cujus
expertus sumus viros plane bonos: nulla unquam videra
contumelia aut damno affecti, quamdiu sumus vides
inter eos rusticati. Quin c) pro muro nobis no tari po
ctes diesque fuerunt, donec versati cum eis sumus guine
pascendo pecudes. Proinde dispice tu diligenter perfec
quid agas: alioquin actum est de domino nostro modi,
& tota ejus familia. Nam ipsum quidem conve hostib
nre, hominem profligatissimum, ac perditissimum Quare
stultitia fit. *A.* Famuli, capite propere omni quod
hæc, quæ vobis tradam, quæ imposita asinis fere aufer
tis ante. Ego jam subsequar. Huc mihi propera tuas t
asintum. Quam male metuo, ne mei viri stulti stitua
tiam luamus. O hominem insanum, qui pro ni beat.
hilo habuerit, eum hominem in se irritare, a quo dus e
maxime potest & juvari amico, & lædi infenso & for
Sed video ipsum Davidem adverso colle descen proce
dentem. Nescio quid iratus loquitur cum suis prom
D. Næ ego frustra conservavi omnino, quæ habe confi
iste in desertis, ita ut nihil omnia de suo deper stabi
diderit: & reddidit mihi d) malum pro bono titian
At ita perdat Deus hostes Davidis, ut ei ante cra & su
stinum mane nihil profum reliqui faciam. *A.* facie
Obsecro te, domine, tibi ante pedes suppliciter *D.* C
jacens: ut bona me venia audias. e) Vide, mi mibi
David, ne hominem despiciatissimum, Nabalem, dignum
dignum

c) Nos tutari sunt.

d) Videlicet maledicta.

e) Stulti indigni sunt, in quos saviant viri magni.

dignum iudices, in quem iras vertas, qui, sicut
 nomine, ita re ipsa stultus est. Nam ego quidem,
 cuius est culpam præstare, missos a te juvenes non
 videram: neque enim sivissem abire vacuos. Sed
 vides profecto, vir clarissime, (neque enim dubi-
 tari potest, te a Deo immortali abstererri a san-
 guine faciendo in tuis inimicis per temetipsam
 persequendis) f) cum ipsius Nabalis insania ejus-
 modi, sit ipsa per se supplicium, ut non aliud tuis
 hostibus & invidis imprecandum esse videatur.
 Quare æquo animo patere hoc munusculum,
 quod tibi hic affero, juvenibus tibi merentibus dari
 auferendum, & mihi hanc noxam remitte. Si
 tuas tibi fortunas bella divina gerenti in tuto con-
 stituat Deus, & te in omni vita omni malo prohi-
 beat. Ac si quis tibi infestus, & tuæ necis cupi-
 dus existat, precor Deum, ut te semper incolumi,
 & fortissime consistente, tuus hostis variis jactatus
 procellis dispereat. Jam vero cum præclara Dei
 promissa consequutus, Israelitarum dux fueris
 constitutus, tanta tua felicitas nulla quasi labefa-
 ctabitur labe conscientie, qua necesse est tuam læ-
 titiam contaminari recordatione effusi sanguinis,
 & supplicii ob privatam injuriam sumpti. Deus
 faciet tibi meliora, meminerisque aliquando mea.
 D. Gratias ago Jovæ Deo Israelitarum, g) qui te
 mihi hodie miserit obviam: h) nec non tibi, quæ
 G 2 ine

f) Stultitiæ magnam supplicium.

g) Quod bonum est, id Deo acceptum ferendum est.

h) Et homines impellente Deo obsequentes laude digni
 sunt.

me tua oratione a cæde & vindicta injuriæ in me
 commissæ avocaris: Nam Deum immortalem te-
 stor, qui me tibi malefacere prohibet, nisi tu mihi
 occurrere properavisses; Nabalem ante dilucum
 fortunis omnibus funditus evertissem. Ve-
 rum ejus culpam tibi condono, tuaque munera
 grato animo accipio. Abi sane domum salva.

SENTENTIA.

*Irritare potentiorum, vesania est: bonum male-
 pensare, scelus. Iratum potentiorum muneribus
 verbisque pacare sapientia.*

ABISÆVS. 1 Reg. 26.

ARGUMENTVM.

David noctu clam in Sauli castra digres-
 sus, ejus dormientis hastam matellamque
 furripit. Deinde digressus illinc procul, cla-
 more eum excitat, suamque innocentiam
 iterum testatur, in calumniatores invehens,
 & ille iniquitatem suam iterum confitetur.

David, Abisæus, Abner, Saulus.

Uter vestrum descendet mecum in castra ad
 Saulum? *Abis.* Ego. *D.* Eamus sensim &
 pedetentim per noctem, dum dormiunt hostes.
 Omnes sunt oppressi altissimo somno. *Ab.* Da-
 vid, David! *D.* Quid est? *Ab.* Hic stertit Sau-
 lus in tentorio, hasta humi ad caput ejus defixa.
 Abner & reliqui ^{a)} temere circum eum jacent;
 nimirum tibi Deus facit tui hostis potestatem.

a) Confusi & nullo ordine.